Sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurmak için ileri! ★

İŞÇİNİN SESİ

Ulusal demokratik güçlerin ortak forumu için ileri!

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ, BİRLEŞİN!

YIL: 4. SAYI: 73. 7 AĞUSTOS 1977

Türkler 2. MC'ye karşı ulusal demokratik cephe çağrısı yaptı

MC'ye nefes yok!

✱ İşçi sınıfımız, halkımız 2. MC'ye ölümcül darbeyi indirmeye hazırlanıyor. Tüm Anadolu'dan birlik, dayanışma, savaş sesleri yükseliyor

MC'ye karşı savaş ekmek ve özgürlük savaşıdır.

İkinci MC parlamentoda güven oyu aldı. 229 saylav, böylece kana, yalana, sömürü ve talana doğrudan suç ortağı olduklarını bir kez daha belgelediler.

Halkın güvenmediği bir hükümete parlamentonun güven oyu vermesi, "parlamenter demokrasi" oyununu iyice açık etti. Halkımız artık parlamentoya güvenini yitiriyor. Ve köylü, öğretmen, öğrenci, doktor, avukat, mühendis, teknisyen, memur, tüm halk işçi sınıfımızın öncülüğünde bağımsız eyleme hazırlanıyor. Ülkede ulusal demokratik direniş bayrağı yükseliyor. Bu devrimci direniş temeli üzerinde TKP'nin yıllardır savunageldiği ulusal demokratik birlik can buluyor.

2. MC'ye karşı tüm ilerici yığın ve meslek örgütleri arasında eylem birliğinin gerçekleşme olanakları artıyor. İşçi sınıfımızın devrimci sendikası DİSK, genel grev önerisi yapan Türk—İş'e 2. MC'ye karşı işbirliği önerdi. Gönderilen telgrafda, iki örgüt arasında ilke, görüş ve anlayış farkları olduğu halde demokratik savaşımda ve işçi sınıfının ve ülkenin bazı sorunlarını çözme doğrultusunda işbirliği yapılabileceği belirtildi.

Ayrıca DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler yaptığı yazılı bir açıklamayla tüm ilerici güçleri ulusal demokratik cephe oluşturmaya çağırdı. Açıklamada 2. MC'nin amacının yükselen işçi ve halk hareketini bastırmak olduğu belirtilmekte ve "gerici sermaye partilerini birleştiren tek konu işçi sınıfı, demokrasi, barış ve sosyalizm düşmanlığıdır" denmektedir.

Açıklamada, "2. MC Kıbrıs sorununun daha da ağırlaşması, Amerikan emperyalizmine bağımlılığın artması, NATO'nun militarist çevrelerinin müdahalesinin yoğunlaşması, ulusal onurumuzun yeni ağır yaralar alması demektir. 2. MC devlet kademelerinin daha büyük bir hızla faşistleştirilmesi, gericileştirilmesi ve evlât acısı, sönen yuvalar, terör, korku ve güvensizlik demektir. 2. MC, işçi—memur—öğretmen—sağlık personeli—kadın teknik eleman—gençlik—avukat—köylü—öğretim üyesi gibi çeşitli meslek kuruluşlarının bombalanması, kapatılması demektir. 2. MC'de devleti MHP'lileştirme, MHP'yi de devletleştirme girişimleri hızlanacaktır." denmekte ve tüm halktan yana güçler birliğe çağrılmaktadır. Bu birlik içinde "CHP'nin gerekli yerini alması, işlev ve görevlerini daha somut bir biçimde yerine getirmesinin önemli bir zorunluluk haline" geldiği belirtilmektedir.

TKP de yayınlarında tüm ulusal demokratik güçleri, 2. MC'yi alaşağı etmek, demokratik hak ve özgürlüklerden yana bir hükümeti başa getirmek için işçi sınıfımızla birlikte savaşa çağırıyor. Aynı zamanda TKP bu savaşa yol gösteriyor. Birliğin anti—faşist, anti—emperyalist platformunu koyuyor. Genel grev çevresinde oluşacak ulusal demokratik direnişin yurt çapında komiteleşmesini öneriyor. Soruna yalnızca MC'nin yıkılışı açısından bakmıyor.

İşçi sınıfımızın politik ve sendikal örgütlerinin çağrıları yığınsal ve yurt çapında yanıt buluyor. Diyarbakır'dan Aydın'a, Trabzon'dan Uşak'a, Kayseri'den Denizli'ye kadar birçok ilden yüzlerce ilerici örgüt, sendi-

Arkası 5. Sayfada

TKP nin' Sesi Radyosu ülkede yükselen savaşımın yolunu aydınlatıyor

Gericiliği ezeceğiz!

✱ TKP, "2. MC'ye karşı her savaş yöntemi demokratiktir. Tüm yurtseverler görev başına!" diyor

Türkiye Komünist Partisi'nin gerici—faşist ortaklığın hortlatılmasına, halkımıza dayatılmasına karşı savaş çağrısı geniş destek buldu. Ulusal demokratik halk direnişi büyüyor. İşçi sınıfımız genel grev önerisiyle çıktı. TKP'nin Sesi radyosu bu öneriye ilk andan destek verdi ve şunları söyledi:

"TKP, faşizmi önlemek, gerici—faşist güçleri yenmek, bunların bir daha iş başına gelmelerine yol vermemek için başvurulacak her savaş yöntemini demokratik sayar...

"Türkiye'nin bugünkü gelişme aşamasında faşizme dur diyecek, gerici—faşist partilerin hükümeti ele geçirmelerine, halkımızın başına yeniden belâ kesilmelerine izin vermeyecek olan yığınsal çıkışların, direnişlerin en yüksek biçimi, işçi sınıfından gelen genel grev önerisidir. Genel grevin amacı iyi saptandığında, ortamı iyi belirlendiğinde ve iyi örgütlendiğinde işçi sınıfının, emekçilerin elinde gericiliğe karşı, faşist tırmanmaya karşı güçlü bir silâh olduğu gerçektir. İşçi sınıfı bu silâhı gereği gibi kullanmalıdır...

"Hortlatılmak istenen gerici—faşist ortaklığı yenmek olanağı vardır. Yığınsal direnişlerle, genel grevle, gösterilerle, protesto eylemleriyle iç gericiliğin, faşist güçlerin beli bükülebilir ve demokratik özgürlüklerden yana bir hükümet kurulabilir.

"Bütün komünistler, sosyalistler, ilerici demokrat kuruluşlar, sendikalar, genel grevi örgütlemek için hemen biraraya gelmeli, genel grev komitesi kurmalıdırlar. Köy emekçilerini de bu savaş biçiminin kapsamına almanın yollarını aramalıdırlar.

"Genel grev sorunu aynı zamanda geniş anti—faşist, anti—emperyalist demokratik bir cephe sorunudur. Bütün yurtsever güçler biraraya gelerek, genel grevi destekleyerek onu başarıya ulaştırabilirler.

"Demirel, Türkeş, Erbakan ortaklığının yıkılması yalnız faşizme dur demek değildir. Aynı zamanda demokratik özgürlükler yolunda ileri bir adım atmak demektir. Yani soygun, talan ve terör temeline dayanan işbirlikçi burjuvazinin egemenliğini yıkmak demektir.

"Gerici—faşist ortaklığın iş başına gelmesine izin vermemek, demokratik özgürlüklerden yana bir hükümeti iş başına getirmek, genel grev de dahil,, yığınsal ve örgütlü savaşımlarla sağlanacaktır. TKP'nin eylem programında yer alan ileri demokratik düzene ve oradan da sosyalizme bu savaş yoluyla geçilecektir. Bundan ötürü tüm yurtseverler görev başına."

●

BAKIŞ

Yoldaşlar ileri!

Memet Kurtalan

İkinci MC başa çöreklenmeye çabalıyor. Ülkede koşullar genel grevi zorluyor. Öte yandan yükselegelen sınıf savaşının, demokratik savaşımın mantığı da genel greve geldi dayandı.

İşçi sınıfı iki başlı düşmana karşı tüm halkın özlemlerini, istemlerini özveriyle, kendi proleter yöntemleriyle savunuyor. Halkımız, yiğitlerin yiğidi işçi sınıfının savaş yöntemlerini benimsiyor, onun çevresinde halkalanıyor. Tüm halk genel greve hazırlanıyor. Ulusal demokratik direniş, işçi sınıfının hegemonyasında gelişip güçleniyor.

TKP, tüm baskılara karşın, savaşın en önünde yürüyor. Bu savaşkan partiye konan yasak zincirlerinin kırılması, demokratik savaşımın bir odak noktası, ulusal bir sorun oldu. İşçi sınıfımız bu sorunu da çözecektir. Ülkenin sosyalizme açılan ileri demokratik gelişme yolunu tıkayanlara karşı savaşırken, öncü partisi, politik birliği TKP'sinin yasak zincirlerini de kırıp atacaktır.

Genel grev devrimci süreci son hızla derinleştirecektir. Devrimin kalıcı kadrolarının ,"oraya barikata" çıkacak kadroların yetişiminde en önemli okul olacaktır. Devrimci dönemlerde baş tehlike olan sağ oportünizme karşı savaşı da yükseltecektir. Bunlar genel grevin nesnel mantığında vardır.

Genel grevden yüz akıyla çıkacağız. Yerli—yabancı tekellerin kanlı iktidarını yıkacağız, sosyalizme açılan savaş yoluna fırtına gibi dalacağız.

Yiğit grevcilerle dayanışma afişleri sokakları sardı

Dayanışma güçleniyor

✱ Bir işçimiz dikiş makinasını greve bağışladı

İTİB'in Maden—İş'in yiğit grevcileriyle dayanışma eylemleri sürüyor. Tüm Kuzey Londra sokakları Maden—İş'le dayanışma afişleriyle donatıldı. Basılan rozetler fabrikalarda satılıyor. Geçtiğimiz hafta Lido, Dona, Eddie, TR ve Ahmet—Mehmet Meriç'de önemli ölçüde bağış toplandı. İşçilerimiz çay saatlerinde, öğlen tatillerinde hem grevi konuşuyor, hem bağış topluyorlar. Birçok işyerinde her Cuma düzenli olarak greve bağış toplama kararı alındı.

Ayrıca bir işçi arkadaş evindeki dikiş makinasını grev dayanışma fonuna bağışladı. Öte yandan bir işyerinden de üç torba yeni giyecek bağışlandı. Taşradaki ilerici öğrenciler de sık sık greve bağış gönderiyorlar.

Bu arada sendika yayın organları İTİB'den Maden—İş grevini duyuran yazılar istiyorlar. Önümüzdeki günlerde İTİB, grevi duyurmak ve bağış toplamak üzere çeşitli toplantılara çağrılıdır.

TKP Merkez Komitesi'nin bildirisi

2. MC'yi devirmek ulusal bir görevdir!

✱ Ülkemizde bugün bu gerici faşist ortaklığı alaşağı edecek, demokratik hak ve özgürlüklerden yana bir hükümeti işbaşına getirecek olanaklar, güçler vardır

(TKP'nin Sesi Radyosundan)

Demirel, Türkeş ve Erbakan'ın gerici–faşist ortaklığı yeniden çatıştırıldı. Amerikan emperyalizminin, işbirlikçi büyük burjuvazinin çıkarlarının temsilcisi bu ortaklığın daha ilk hükümet olmasıyla birlikte TKP bu hükümetin halkımıza kan ve göz yaşından başka bir şey getiremeyeceğini, can güvenliğini yok edeceğini, faşist tırmanışın, sömürünün daha da yoğunlaşacağını açıklamıştı. Eli kanlı hükümetin 26 aylık eylemleri bu görüşü doğruladı.

AP, MHP ve MSP ortaklığının hükümet kurması emperyalizmin askersel, politik, ekonomik örgütlerine, NATO'lara, Ortak Pazar'lara daha fazla bağlanmak demektir. Böylesi bir işbirlikçi hükümet ülkemizi ABD emperyaliminin, Carter yönetiminin, nötron bombalarıyla yığınsal kırım silâhlarıyla, sosyalist ülkelere karşı soğuk harpçi kampanyalarıyla yürüttüğü barış düşmanı politikasına daha sıkı bağlayacaktır. Bölgemizde silâhlanma yarışını körükleyecek, barış ve güvenliği daha fazla tehlikeye sokacaktır.

Demirel, Türkeş ve Erbakan'ın gerici–faşist ortaklığı, yeniden hükümete gelmesiyle, bütün yurtsever ilerici güçlerden öc almaya yeltenecek, işçi sınıfına, halkımıza karşı kanlı saldırıları artıracak, faşist tırmanışa hız verecektir. Bu eli kanlı hükümet ekonomik bunalımların yükünü işçi sınıfının, halkımızın sırtına daha çok yüklemek, sömürüyü artırmak yoluna gidecektir. İşsizlik, pahalılık, enflasyon halkımızın yoksullaşma süreci dayanılmaz ölçüler alacak, öte yandan, yerli yabancı tekellerin vurgunları, yağması daha da kabaracaktır.

Bu eli kanlı ortaklığın anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarıyla meşruluğunu kaybetmiş olduğu eski hükümet döneminde apaçık ortaya çıkmıştır. Seçim kampanyası sırasında bu politikacılar, birbirlerinin anayasa dışı davranışlarını karşılıklı olarak ortaya dökmüşlerdir. Demirellerin, Türkeş ve Erbakanların yeri hükümet koltuğu değil, Yüce Divan'dır. Bu halk düşmanı politikacılar seçimlerde devlet aygıtını kullanmakla, baskı ve hile yöntemleriyle, yerli–yabancı tekellerin, toprak ağalarının sağladığı geniş parasal ve politik olanaklarla bir kısım yurttaşımızın oylarını çekebilmişlerdir. Bunların bu yoldan aldıkları oylar, halkın gerçek eğilimlerini yansıtmadığı için geçerli olamaz.

Tüm ulusa karşı harb açan, ülkeyi yıkıma sürükleyen, seçim sonuçlarında beliren halk çoğunluğunun istemini çiğnemekle kurulan böylesi bir hükümeti devirmek tüm yurttaşlar için anayasal, ulusal bir görevdir. Anayasa'yı savunacağına yemin eden Cumhurbaşkanı bu hükümeti onaylamamalıdır. İşlenen bunca cinayetin ve yolsuzluğun sorumluluğunu yüklenmek istemeyen tüm saylavlar bu hükümete güven oyu vermemelidir.

Daha bu hükümetin kurulma aşamasında, ulusal demokratik bir halk direnişi değişik biçimlerde oluşmaya başlamıştır. Anti–emperyalist, anti–faşist direnişin başını çeken işçi sınıfı, genel grev hedefine yöneliyor. Bu yönelişle, işçi sınıfının hem sendikal, hem politik birliği yolunda yeni bir adım daha atılıyor. İşçi sınıfı bu yönelişle bütün yurtsever demokratik ilerici güçleri yüreklendiriyor, eyleme çekiyor. İşbirlikçi burjuvazinin, gerici–faşist ortaklığın hükümetine karşı duran bütün güçlerin ortak bir platform çevresinde birleşmesi fikri giderek yerleşiyor. TKP gerici–faşist ortaklığın ilk kez kurulmasından beri bu fikrin ardıcıl savunuculuğunu yapmış, çıkış yolunun bütün ilerici demokratik güçlerin eylem birliği olduğunu vurgulamış, bu yolda var gücüyle çalışmıştır. TKP bu politikasını bugün de sürdürüyor.

Ülkemizde bugün bu gerici–faşist ortaklığı alaşağı edecek, demokratik hak ve özgürlüklerden yana bir hükümeti iş başına getirecek olanaklar, güçler vardır. İşçi sınıfı, onun politik ve sendikal örgütleri bu güçlerin omurgasıdır. İşçi sınıfının çekirdeği, onun görkemli, savaşkan, örgütlü kesimi metal işçileri, 7 haftadan beri sürdürdükleri yiğit direnişle savaşın ön sıralarında yürüyor. Köy ve kent emekçi yığınları, ilerici yurtsever gençlik, demokratik görüşlü aydınlar, ordudaki yurtsever er ve subaylar, ulusal burjuvazinin ilerici kolu, legal sosyalist partiler ulusal demokratik direnişin potansiyel güçlerini oluşturuyor. Bugün sorun bu potansiyeli politik bir etken haline sokmak, güç birliğini gerçekleştirmektir. Bu başarıldığı ölçüde işbirlikçi gerici çevrelerin, yerli yabancı tekellerin çatıştırdığı bu hükümeti yıkmak, demokratik hak ve özgürlüklerden yana bir hükümeti işbaşına getirmek sorunu çözümlenecektir. TKP MK bu amaçla aralarındaki görüş ayrılıklarını ikinci plana iterek, bütün ilerici ulusal demokratik güçleri biraraya gelmeye, güç ve eylem birliği yapmaya çağırıyor.

TKP MK 20 Temmuz 1977

Devrimci uyanıklık

R. Yürükoğlu

TİP'in gayri resmi organı "Yürüyüş", genel grevi "Halil Tunç şöyle istiyor", "ötekisi böyle kombinezonlar kuruyor" düzeyinde açıklamaya çalışıyor. Daha da önemlisi, tutum almıyor, genel grevden yana mı değil mi, söylemiyor. Böylece kendilerine egemen olan ideolojinin tipik iki yanlışını yineliyor.

Genel grevi gündeme getiren, yurdumuzun içinde bulunduğu ortam, sınıf savaşının nesnel mantığıdır. Giderek olgunlaşan üst aşamalara yönelen devrimci durum ortamında genel grev istemi, savaşımın tırmanışının sonucudur. Başkaca bir anlayış burjuva politikacılarına yaraşır. Yığınlardan yükselen genel grev haykırışı nesneldir. Kişilerin, örgütlerin, partilerin istek ve iradelerinden bağımsızdır. Bu, genel grev istemi "kendiliğinden hareket"tir anlamına da gelmez. Yalnızca şu anlama gelir ki, hedefi kim koyarsa koysun, onbinlerin, yüzbinlerin ona sarılması, onun nesnel bir gereksinim olduğunun kanıtıdır.

İkincisi, genel grev, yurdumuzun ekonomik, sosyal, siyasal koşullarının getirdiği bir hedef ise, bazı örgütlerin ya da partilerin böylesi dev bir eyleme hazır olamamaları da doğaldır. Çünkü tarihin gündemini şu ya da bu parti hazırlamıyor. Evet, hazır olmayabilirsin. İstek yığınların içinden çıkıp gelivermiş. Ne yapacaksın? TİP yönetiminin yaptığı gibi soruyu "unutturmaya" mı çalışacaksın? Yoksa 1905 Rus Devrimi'nde Bolşeviklerin yaptığı gibi varınla yoğunla hareketin en önünde çarpışıp zaferi sağlamaya mı çalışacaksın? Bu dev çıkışın en iyi biçimde örgütlenmesi, zayıf noktalarının doldurulması, yersiz zararların önüne geçilmesi için seferber mi olacaksın?

Türkiye bolşeviklerinin partisi Türkiye Komünist Partisi bu ikinci yoldan yürüyor. Genel grevin gerçekleşebilmesi ve başarıya ulaşabilmesi için dişiyle tırnağıyla boğuşuyor. Kadroları, halkımızı savaşa ve devrimci uyanıklığa çağırıyor.

Genel grev büyük iştir. Ondan daha keskin silâh devrimin kendisidir. Genel grev en üstün örgütlenme, en yetişkin kurmaylık, en özverili davranış, en kararlı savaşım ister. Bu kuduz MC'yi, yerli–yabancı tekelleri, onların savaş yollarını dikkate alırsak, can yanması, kan akması olacaktır. Bu nedenle, gün devrimci uyanıklığı, disiplini arttırma günüdür. Gün savaş günüdür. Gün kadroları koruma yollarını hazırlama günüdür.

İşte, kızıl bayrağını dalga dalga gererek düşmanın üstüne en önde koşan TKP'nin taktiği.

Geçen sayımızda "Genel Grev ve Sarı Sendikacılık" yazısında bir dizgi hatası sonucu, 3. sütun, 2. paragrafta "çalışma barışı" ve "dedi" sözcükleri "çalışma başı" ve "demedi", 4. sütun, 2. paragrafta "patlayıcı maddeler" sözcükleri "patlayan maddeler" olarak çıkmıştır. Anlam değişikliğine yol açan bu hataları düzeltir, okurlarımızdan özür dileriz.

Genel grev ve birlik

Hüseyin Tanır

TKP'nin Sesi radyosunun vurguladığı gibi, bugün bir genel grev işçi sınıfının politik ve sendikal birliğini güçlendirecek, ilerici demokratik güçlerin işçi sınıfı çevresindeki kümelenişini hızlandıracaktır.

Gerçekten de, genel grev savaşımı boylarında işçi sınıfının biricik partisi TKP içinde ve çevresinde politik birliği güçlenecektir. İ. Bilen Konferans Raporu'nda "İllegal partiyiz. Ama somut, açık savaş alanlarında dövüşüyoruz." diyor. Her savaş alanı, hele ki genel grev gibi yüksek biçimde savaş alanları, TKP'nin güç kaynağı olsa gerek.

Arkası 5. Sayfada

Ulusal hareket nedir?

✱ Bir hareketin ulusal olabilmesi için liberal burjuvazinin onu benimsemesi gerekmez

Metal işçilerinin süregelen kararlı grevi ulusal bir harekettir. Denebilir ki 40.000 işçinin giriştiği bir eylem nasıl ulusal olabilir?

"Rus işçilerinin 1912'deki devrimci grevi kelimenin tam anlamıyla ulusaldı. Çünkü ulusal hareket hiç de...tüm burjuvazinin ya da en azından liberal burjuvazinin anlaşma içinde olduğu hareket anlamına gelmez. Bu görüşü yalnızca oportünistler savunurlar. Tam tersine, ulusal bir hareket tüm ülkenin nesnel gerekliliklerini dile getiren ve en ağır darbeyi ülkenin gelişmesi önünde engel oluşturan düşmanın merkezi güçlerine indirmeyi amaçlayan harekettir. Ulusal hareket nüfusun büyük çoğunluğunun sempatisini alan harekettir." (Lenin, Tüm Yapıtları, İngilizce basım, c:18;s:472)

İşbirlikçi holdingçi burjuvazinin merkezi güçlerinden MESS'e karşı halkın büyük çoğunluğunun özlemlerini savunan ve aktif dayanışmasını yanına alan Maden–İş grevi de böyle ulusal bir harekettir. Genel grev daha da geniş çapta ulusal bir hareket olacaktır.

Aynı biçimde, TKP'nin legale çıkma savaşımı da bugün ulusal bir harekettir. Ülkenin içinde bulunduğu koşullarda, sınıf savaşının ulaştığı düzeyde, ulusal demokratik direnişin güçlenme sürecinde TKP'nin legale çıkması hem nesnel bir gereklilik, hem de iki başlı düşmanı canevinden vuracak bir harekettir. Ve TKP'nin legale çıkma savaşı öylesine yığınsaldır ki, demokratik savaşımın mihenk taşı olmuş, seçimleri bu konuda bir referanduma çevirmiştir. Kuşkusuz bunun altında yatan TKP'nin her geçen gün artan gücüdür.

Evet, işte ancak böylesi hareketler "ulusal hareket"tir.

Savaşımın kıvılcımları kışlalara da giriyor

Genel grev ve ordu

✱ Yurtseverler erler ve subaylar, emperyalizme ve faşistlere alet olmayacak, işçi kardeşlerine kurşun sıkmayacaklardır

Emine Engin

Artık bıçak kemiğe dayandı. Yiğitlerin yiğidi işçi sınıfımız, halkımız genel greve hazırlanıyor. Bu çıkış, faşizmin kökü kökeni olan güçleri bir daha başa gelmemek üzere alaşağı etmeyi, defetmeyi amaçlıyor. Bu arada militarist kliğin korkusu da gözden kaçmıyor.

***

Ordu devlet aygıtının can alıcı kurumudur. Sömürü düzeninde devlet aygıtını elde tutan sömürücü sınıf ya da zümrenin sömürülenler üzerinde en önemli baskı aracıdır.

Ordunun bu klasik işlevi, kimi kapitalist ülkelerde perde ardında gizliyken, kimilerinde çırıl çıplak ortadadır. Kuzey İrlanda dışında Britanya'da ordunun varlığı bile farkedilmezken, Brezilya'da faşizm açıkça ordu eliyle uygulanır. Türkiye'de, İran'da, Yunanistan'da, Arjantin'de grevci işçi, toprak işgal eden köylü, hak isteyen öğrenci, yürüyüşlerde, gösterilerde yığınlar, karşıda tankıyla topuyla orduyu bulur. Çünkü bu tür ülkelerde hem sınıf savaşının temeli olan kapitalizm önemli ölçüde gelişmiştir, hem de emperyalist ülkelerdeki "yumuşatıcı" etkenler yoktur, olamaz. Kavga yığınsal ve serttir. Baskı makinası açık işlemek zorundadır, öyle de işliyor.

***

Türkiye'nin bir de özel durumu var. Tarihinden gelen askersel gelenekler var. Jeopolitik konumu önemlidir. Bu konumu bugün emperyalizm kullanıyor. Ülkemizi sosyalist ülkelere, kardeş Arap halklarına karşı silâhlandırıyor. Halkımıza yarım milyonluk ordu besletiyor, 200 milyarlık askeri harcama ödetiyor. Üstelik bir de gelip kendi üs kuruyor. Manevralar, atom harmanları gırla gidiyor.

Ancak yarım milyonluk ordu uzayda değil. Türkiye toplumu içinde yer alıyor. Ordunun başını üniformalı holdingçiler tutuyorsa, tabanını da yüzbinlerce üniformalı halk çocuğu dolduruyor. Türkiye toplumu kaynıyor. Faşizm özlemcisi bir avuç işbirlikçi ile işçi sınıfımızın önderliğinde sosyalizme açılan ileri demokrasi için devrimci savaş veren halkımız arasındaki savaşım, boğuşma sertleşerek sürüyor. Bu orduya da yansıyor, daha da yansıyacaktır. Baş belâsı azınlığa derin korku salan bir olgudur bu.

***

Erler ve yurtsever subaylar, barakada kalmakla içinden geldikleri işçinin, köylünün, öğretmenin, tüm halkın güç yaşam koşullarını unutmazlar. Giderek ağırlaşan bu koşullar erleri, küçük subayları durmadan etkiler. Öte yandan, işçi sınıfının gözü kara savaşı tüm halk katmanlarını, bu arada üniformalı halk çocuklarını da savaşa çeker. Çekiyor da.

Ülkeyi artık kolay yönetemeyen işbirlikçi holdingçi burjuvazinin, orduyu yönetimi de gittikçe güçleşiyor. Mehmetçiğin Kıbrıs'a gidişteki isteksizliği, assubayların çıkışları, ordunun tabanında yayınlanan ve tüm baskılara karşın yine de dışarıya sızan bildiriler, son dolaplar ve ki-

Arkası 5. Sayfada

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi 60. yaşında

> Büyük Oktobr işçilerin, köylülerin Sovyet devletini, proletarya diktatörlüğünü kurdu... Büyük Oktobr dünya işçi sınıfının bayrağındaki proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin harcıyla yoğruldu... Dünya komünist hareketinin yıkılmazlığı böyle bir temele dayanıyor.

(TKP'nin Sesi Radyosundan)

Petrograd'da 1917 Temmuz ayında düzenlenen gösterilerden biri

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi 60 yaşına bastı. İnsanlık tarihinde yepyeni bir çağ, dünya çapında kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı Büyük Oktobr ile açıldı. Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'ni yüce elleriyle Rusya proletaryası, çelik disiplinli Bolşevikler Partisi, dünya emekçilerinin büyük önderi Lenin yaptı, utkuya ulaştırdı. Oktobr Devrimi "halkların zindanı" Çarlık Rusyası'nda kapitalist sömürü düzenini yıktı, halkları, ulusları ezgiden kurtardı. İşçilerin, köylülerin Sovyet devletini, proletarya diktatörlüğünü kurdu. Çözümü en çetin sorunlardan biri olan ulusal sorunu kökten, en iyi biçimde çözümledi. Ulusların kardeşçe kaynaşmasını, çok uluslu Sovyet toplumunun birliğini sağladı. Büyük Oktobr, dünya işçi sınıfının bayrağındaki proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin harcıyla yoğruldu. Kapitalist ülkeler işçi sınıfının devrimci savaşımına, ulusal kurtuluş devrimlerine güç kaynağı, derslik oldu. Dünya komünist hareketinin yıkılmazlığı böyle bir temele dayanıyor.

Kızıl Oktobr'un ilk yankılar uyandırdığı ülkelerden biri Türkiye'dir. Halkımız, bu devrimin doğrudan etkileri altında, genç Sovyet devletinin desteği, çok yönlü yardımıyla Anadolu'da emperyalizme karşı ulusal bir kurtuluş savaşı verdi. Ateş boylarında salgıncılara çakmak çalan halkımıza Lenin'in uzattığı bu dostluk eli, halkımızın belleğinden silinmedi, silinmeyecek.

TKP, böylesi bir ulusal kurtuluş savaşının ateşleri içinde kuruldu. Marksçı—Leninci ülkü ve ilkelerle böylesi bir süreç içinde donatıldı. Partimizin yurtseverliği ve proletarya ilkelerine içtenlikle bağlılığının kökleri burada yatıyor. Yüce Lenin'in partisiyle TKP arasındaki bağlar her zaman diri kalmıştır. Partimiz bu devrimci dostluk geleneklerini koruyacak, yaşatacaktır.

Sovyet devleti, anayurdumuzun politik bağımsızlığını elde etmesinde olduğu gibi ekonomik bağımsızlığını kazanması için de politik hiç bir şart koşmadan büyük yardımlar yaptı. Ülkede ağır endüstrinin köşe taşları olan dev fabrikalar, işletmeler Sovyet yardımlarıyla kuruldu. Bu yardım bugün de sürüyor. Anadolu'nun en sağır yerlerinde endüstri kentleri, işçi yatakları doğuyor.

Dünyayı, insanlığı faşizm belâsından, uygarlığı paramparça olmaktan Sovyet devleti kurtardı. Sovyet halkı, SBKP'nin Leninci yönetiminde Büyük Anayurt Savaşı'nda, emperyalizmin vurucu gücü Hitler faşizmini baştan aşağı ezdi. Avrupa halklarının özgürlüğe, ulusal bağımsızlıklarına kavuşmasına, bir kısmının iki yönlü, hem faşizmden, hem de kapitalizmden kurtulmasına, sosyalizme geçmesine somut tarihsel yardımlarda bulundu. Bunun sonucunda, günümüzde Vietnam'dan Küba'ya kadar uzanan dünya sosyalist sistemi doğdu. Dünya devrim süreci yeni bir aşamaya ayak bastı. TKP, Sovyet halkının faşizme karşı batır savaşını var gücüyle destekledi. Türkiye'de Hitlercilerden yana konum alan burjuvaziye, hükümetlere karşı durdu. Leninci enternasyonalizmi böyle savundu.

Büyük Oktobr insanlığa barış yolunu açtı. Sovyetler Birliği, Lenin'in barış çağrısından bu yana 60 yıldır ardıcıl, sürekli bir barış politikası yürütüyor. "Soğuk" harbi körükleyen emperyalist güçlere gem vuruyor. Barış içinde yanyana yaşama ilkesini gerçekleştirme yolunda tarihsel başarılar kazanıyor. SBKP, özellikle parti Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyum Başkanı L.İ. Brejnev yoldaşın yorulmak bilmez girişimleriyle, silâhlanma yarışına son verilmesi, toplu insan kırma silâhlarının yok edilmesi, politik yumuşamanın askersel yumuşama ile tamamlanması yolunda Leninci barış politikasını sürdürüyor.

Türkiye burjuvazisi, egemen çevrelerin hükümetleri Türk—Sovyet dostluğundan uzaklaştıkça Anayurdumuzu emperyalistlerin kucağına itti. Kan dökerek, çetin savaşlarla kurtardığımız toprakları Amerikan emperyalistlerine, NATO'lara, Sovyetler'e karşı, çevre halklarına karşı saldırı üssü olarak verdi. TKP, topraklarımızdaki NATO ve Amerikan üslerinin, atom başlıklı silâh yığınaklarının kaldırılması ve şimdi yerleştirilmek istenen nötron silâhlarına izin verilmemesi için halkımızın savaşını örgütlüyor. TKP, barış ve güvenliğin sağlanması, kara gün dostumuz Sovyetler Birliği ile iyi komşuluk ilişkilerinin kurulması, geliştirilmesi, dostluk ve saldırmazlık paktı bağlanması için savaşıyor.

Sovyetler Birliği, barış politikasını komünizm kuruculuğu ile yanyana yürütüyor. Sovyet halkları tarihte eşi görülmemiş bir atılımı, sosyalizmin kuruculuğunu, geliştirilmesini bir insan ömründen kısa bir zamanda, özgür emeğin gür yaratıcılığıyla başardılar.

Kapitalizmin genel bunalı-

Arkası 5. Sayfada

Japon Komünist Partisi yönetimi revizyonizmin batağındadır

✱ Avrupa komünizmini dar(!) bulan JKP, Sovyetler'den toprak isteyecek kadar ileri gitti

"Avrupa komünizmi". Revizyonizme karşı savaşın odak noktalarından. Ancak bu kavramın "dar kapsamlı olduğundan, kendilerini içine almadığından" yakınanlar da yok değil.

Geçenlerde Japonya Komünist Partisi Genel Sekreteri "Avrupa komünizmi" deyimini yerinde bulmadıklarını açıkladı. Neden olarak ise, bu deyimin revizyonizmi simgelediğini değil de, sınırlı oluşunu, JKP'yi kapsamayışını öne sürdü. JKP Genel Sekreteri, "Eğer Avrupa komünizmi bağımsız bir yol izleyerek sosyalizme ilerici(???) yoldan geçişi simgeliyorsa, biz de Avrupa komünistiyiz..." dedi.

TOPRAK İSTEMİ

Gerçekte JKP yöneticileri yaptıklarıyla, savunduklarıyla revizyonizm yarışında "Avrupa komünistlerini" şimdilik geçtiler. Anti—Sovyetizmi, Sovyetler Birliği'nden toprak istemeye dek götürdüler. Bu "talebi" 1 Mayıs belgilerine katacak kadar ileri gittiler. Bütün bunlar "Avrupa komünizmi"nin mantıksal uzantısıdır. Onun geleceğinin de aynasıdır.

JKP MK geçenlerde SBKP MK'ya gönderdiği mektupda, uzun bir süredir ağzında gevelediği toprak istemini yineledi. Kuril adalarını istedi. Böylece tarihte ilk kez emperyalist bir ülkenin Komünist Partisi, sosyalist bir ülkeden, Lenin'in ülkesinden resmen toprak istemiş oldu.

Pravda'da yayınlanan eleştiride de belirtildiği gibi, böylece JKP yöneticileri, şovenizmin batağında yüzdüklerini iyice kanıtladılar. Hatta bu yönde, Japonyadaki iktidar partisi Liberal Demokrat Partiyi bile geride bıraktılar.

JKP YÖNETİMİ KİMİN ADINA KONUŞUYOR

Kuril adaları, Sovyet halkının Japon militarizmine karşı verdiği özverili savaşın zaferi sonucunda Sovyet topraklarına katılmıştır. Japon militarizmi bu adaları Sovyetlere karşı bir saldırı üssü olarak kullandığı için alınmıştır Bugün de Japon emperyalizminin amacı budur. JKP yöneticileri, Sovyetlere karşı emperyalist çıkarları savunuyorlar.

Sonra JKP yöneticileri, dünyanın görüp geçirdiği en çetin savaş olan Büyük anti—faşist savaşa, bu savaşta dökülen Sovyet kanına hiç mi saygı duymuyorlar?

BAĞIMSIZLIK

JKP yöneticileri, "Eğer bir Komünist Partisi bağımsızsa, ülkesinin ve işçi sınıfının tüm sorumluluklarını üzerine almışsa, toprak sorununu da gözler önüne sermelidir." diyorlar. Ama bir şeyi unutuyorlar, bu toprak sorununun işçi sınıfıyla uzak yakın bir ilişkisi yoktur.

Kimden bağımsızlık? Ne için bağımsızlık? JKP yöneticilerinin anlayışına göre dünya işçi sınıfından, onun tek devimci öğretisi olan Marksizm—Leninizmden, proletarya enternasyonalizminden bağımsızlık. Kendi ülkesinin burjuvazisiyle şovenizm temelinde birleşmek için, Kautsky'cilik için bağımsızlık.

Nitekim JKP'nin Haziran 1976'da yapılan Kongresi'nde, "proletarya diktatörlüğü" ve "Marksizm—Leninizm" terimlerinin programdan çıkarılmasına karar verildi. Bu ay içinde yapılmakta olan Parlamento seçimlerine "hazırlık" olarak da millileştirme programından vazgeçildi.

ÖDÜNLERİN SONUCU

Tüm bu ödünlere karşın, Aralık 1976'da yapılan seçimlerde JKP'nin parlamentodaki sandalye sayısı 38'den 17'ye düştü. Japonya işçi sınıfı, Sovyetler Birliği'ne düşman politikaları istemediğini kanıtladı. Seçim sonuçları gösterdi ki, Marksizm—Leninizm ilkelerinden ödün vermek, kısa dönemde bile işe yaramayabiliyor.

JKP yöneticilerinin ödüncü politikası, böylece onları Japonya işçi sınıfından, uluslararası komünist hareketten "bağımsızlığa" götürdü. Ve bir kez daha kanıtladı ki sosyalizmle kapitalizm arasındaki çağsal savaşımda ya birinden, ya ötekinden yana saf tutulabilir. Orta yol yoktur.

Arnavutluk-Çin işbirliği son buldu

Bölücüler bölünüyor!

✱ Alacalı-bulacalı küçük burjuva ideolojisi Maoculuk parçalanmaya mahkûmdur

Arnavutluk Emek Partisi'nin günlük yayın organı "Zeri I Popullit'in (Halkın Sesi), 7 Temmuz tarihli sayısında çıkan bir yazıda Çin Komünist Partisi yöneticilerinin "üç dünya" teorisi ve dış politikası eleştirildi.

Yazıda şöyle deniyor:

"Oysa, 'üç dünya' teorisi taraftarlarının yaptığı gibi, sözde 'üçüncü dünyayı' bir bütün olarak emperyalizme karşı mücadelede ve devrimde ana güç olarak görenler, geri kalmış ülkelerde iktidarı elinde tutan emperyalizm taraftarı, gerici ve faşist güçler ile gerçek anti—emperyalist ve devrimci güçler arasında bir ayırım yapmayanlar Marksizm—Leninizm öğretilerinden açıkça uzaklaşmakta ve tipik oportünist görüşler yaymakta, gerçekdevrimci güçler arasında karışıklık ve yön şaşırtmacılığı yapmaktadırlar. 'Onlara göre, örneğin bu ülkelerin halkları Brezilya'da Geise, Şili'de Pinochet, Endonezya'da Suharto İran'da Şah ya da Ürdün Kralı'nın kanlı diktatörlüğüne karşı mücadele etmemelidirler çünkü bu diktatörlükler 'dünya tarihinin tekerleğini öne götüren devrimci motor gücün' bir parçasıdırlar. Bu teoriye göre, halklar ve devrimciler 'üçüncü dünyanın' gerici güçleri ve rejimleri ile birleşmelidirler ve onları desteklemelidirler; devrimden vazgeçmelidirler."

Arnavutluk Emek Partisi de, Çin Komünist Partisi de anti—Sovyetizme dayalı dış politikalarıyla dünya devrimci güçlerinin arasına kama soktular. İhanetlerini giderek daha da derinleştirdiler, emperyalizmle açıkça işbirliğine giriştiler.

Arnavutluk Emek Partisi ile Çin Komünist Partisi arasındaki görüş ayrılığı, bu iki partinin bayrak edindiği "Mao Zedung düşüncesi"nin tutarsız, şekilsiz, bulanık yapısındadır. Maoculuk, devrim sürecinde sarsıntıları şiddetlenen küçük burjuva—köylü katmanlarının alacalı—bulacalı, karmaşık, tutarsız, disiplinsiz dünya görüşlerinin bir derlemesidir, ideolojik plana yansımasıdır. Bu nedenle Maocular bir türlü aralarında anlaşamıyorlar. Ulusal ve uluslararası planda bir dizi irili—ufaklı Maocu odaklar, "siyaset"ler oluşuyor.

Arnavutluk Emek Partisi'nin Çin Komünist Partisi'ni eleştirmesi bu olguyu göstermesi bakımından ilginçtir.

Siemens de çalışan kadın işçilerimiz ölümle yüz yüze

İşte "insan hakları"

✱ Atılım gazetesi ve TKP'nin Sesi Radyosu, kadın işçilerimizin sorunlarını dile getiriyor. TKP, bu sorunları çözmek için işçilerimizle omuz omuza savaşan tek partidir

(TKP'nin Sesi Radyosundan)

TKP MK organı "Atılım" ve radyosu "TKP'nin Sesi" adına Siemens—Röhrenwerk radyoaktif bölümünden kadın işçilerimizle görüşme:

ATILIM — Ne kadar süreden beri bu bölümde çalışıyorsunuz? Kişi olarak hangi sorunlarla karşılaştınız?

YANIT — Ben iki yıldan beri Röhrenwerk'in radyoaktif kısmında çalışıyorum. Radyoaktif demek, gözle görülmeyen öldürücü atom ışıması demektir. Her an bu ölüm ışınlarıyla zehirlenip kanser olmamız veya kısır kalmamız işten bile değildir.

— Ben 1973 yılından bu yana bu ölüm bölümünde çalışıyorum. İlk girdiğimde radyoaktif nedir bilmiyordum. Ve bildirmediler de. Gerekli korunma önlemleri de yoktu. O zamanlar hele, önlüksüz, ayakkabısız, el temizleme araçları olmadan yedik de, içtik de. O zamandan beri ölümle kumar oynuyoruz.

— Ben 1972'den beri radyoaktifte çalışıyorum. Geçenlerde bizden "gerekli önlemler alınmıştır" diye zorla, korkutmayla imza aldılar. Arkadaşlar toplanıp bu konuyu araştırdık. Şimdi radyoaktifin tehlikesini daha iyi anladık.

ATILIM — Bugüne kadar ne gibi somut olaylarla karşılaştınız, anlatır mısınız?

YANIT — Benim tanıdığım bir arkadaş cilt kanserinden öldü. Önce işten çıkarıldı. Doktorlar kurtulamaz demişler, kocası alıp Türkiye'ye götürdü, orada öldü. Ben kendim de çok zor koşullar altındayım. Örneğin saçlarıma, elime, yüzüme radyoaktif bulaştı. 300 bin ölçü ışın. Normali 30 bin.

ATILIM — Yüksek ışıma dozu yüzünden hemen alarm önlemleri alınmadı mı?

YANIT — Hiç bir önlem alınmadı.

— Bir arkadaş burada iki sene çalıştı. Sonra "incelemede kanın bozuk çıktı" diye çıkışı verildi. Sonra karşılaştık kadınla. 7 aylık bir çocuk doğurmuş. Çocuk yaşıyormuş, fakat kasığında delik varmış. Sakat.

— Bir arkadaşımıza çıkış verdiler. Ağır hasta. Kansızlık, anemi diyorlar. Hiroşima'da şimdi bile sık sık rastlanan, "atom hastalığı" denilen hastalık. Sonra iki arkadaşımız daha öldü: Nezaket Ertuğrul. Önce işten çıkarıldı, gene kanı bozuk diye. Sonra anlaşılmaz bir hastalığa tutuldu. Bir kolunu kestiler. Sonra öldü. Yakında da Fatma Bülbül arkadaşımızın öldüğü haberini aldık. Sık sık, işten çıkarılmış arkadaşlarımızın çocuk düşürdüğü haberini alıyoruz. Geçende bir arkadaş 7 aylık çocuk düşürdü. Çocuğun beyninde tümör diyorlar, bir kanser uru varmış.

ATILIM — Büyük bir tehlike içinde yaşadığınız ortada. Bu koşullarda ne yapmayı düşünüyorsunuz?

YANIT — Aramızdan en güvenilir arkadaşlarımızı bizim isteklerimizi savunsun diye seçtik. Bunlar ilk olarak Türkiye'de partilere mektuplar yazıp durumumuzu anlattılar.

— Şimdiye kadar sizin partinizden başka bizimle ilgilenen olmadı.

— Atılım buna daha önce de değinmiş, okuduk. Şimdi bakalım diğer partiler de dertlerimizle ilgilenecek mi? Bekliyoruz. Bizim dertlerimizle hangi parti, ne kadar ilgileniyor, buna göre değerlendireceğiz.

ATILIM — Seçtiğiniz arkadaşlarınızın savunacağı önlemler neler?

YANIT — Önce, her gün iş saatlerimiz içinde duş yapmak istiyoruz. İşyerinden eve kadar zehirli tozlarla yüklü, etrafa ölüm ışınları saçarak gitmemiz hem bizim, hem etrafımızdakiler için tehlikeli. İkincisi, akortların parça sayısının düşürülmesini istiyoruz.

— Önlemler alabilmek için yavaş çalışmak istiyoruz. Hızlı çalışırken dikkatimiz dağılıyor.

— Sonra yasaların öngördüğü gibi, her yıl atomun tehlikesi ve bazı önlemler üzerine, Türkçe olarak, iş saatinde bilgi verilmesini istiyoruz. Radyoaktifte çalışanların büyük çoğunluğu Türk. Gene Türkçe olarak, radyoaktifli işyerleri yönetmeliğinin hepimizin okuyabileceği bir yere asılmasını istiyoruz.

— Siemens'in doktorunda 6 ayda bir muayene oluyoruz. Doktor ne bulduğunu

Arkası 5. Sayfada

İYG 30.000 basıyor!

İlerici Gençler Derneğinin üye sayısı da 30.000'i geçti

Türkiye gençliğinin gazetesi İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK yeni bir atılım daha yaptı. İYG'nin tirajı artık 30,000. Kuşkusuz bu daha da artacaktır. İYG, bugüne kadar hiçbir gençlik gazetesinin ulaşamadığı bu tirajla gücünü dosta düşmana gösteriyor, gücüne güç katıyor. İYG'nin gittikçe artan tirajı, gençliğin işçi sınıfının yolunda sağlam adımlarla yürüdüğünün bir kanıtıdır.

CİA, MİT ve MC partileri hristiyanlık propagandası yapıyor

CİA ajanlarına karşı uyanık olalım

✱ Açık anti-komünizm sökmeyince, gerici güçler, hristiyanlık propagandasıyla işçilerimizi Türkiye'deki savaştan koparmak istiyorlar

Memlekette yükselen kavga seslerine paralel olarak Avrupa'daki Türkiyeli işçilerimiz de örgütlenme ve eylemlerini arttırdıkça işçilerimize saldırılar artıyor. Son aylarda Türkiyeli işçilere yönelik Türkçe hristiyanlık propagandası aldı yürüdü.

Hristiyanlık propagandası yapan bu İsa Mesihçiler (ya da Yahova şahitleri!) İngiltere'deki çalışmalarını yoğunlaştırdılar. Abuk sabuk Türkçe afişler, kasetler dolanıyor ortalıkta. Bunlar önceleri işçilerimiz arasında alay konusu olurken, şimdi kızgınlık yaratıyor. Bunun ardında CIA ve MİT'in olduğu artık gözle görünmeye başladı.

Bir kere İsa Mesihciler afişleriyle İTİB'in Kuzey Londra'yı kaplayan afişlerini kapatmaya çabalıyorlar. Gazetemizin yayınladığı İ. Bilen Kapanış Konuşması ve İTİB'in Maden—İş'le dayanışma afişleri, bu mesihleri özellikle korkuttu. Ancak bu afişleri örtbas etmeye kalkışmaları hem İsa mesihcilerin ardında kimlerin olduğunu açıkça gösterdi, hem de işçilerimizi o denli kızdırdı. Anlaşıldı ki CIA, MİT, gerici faşist MC partileri şimdi de İsa Mesih kılığında karşımıza çıkıyorlar. İsa Mesih kılığındaki bu gericiler, ne İ. Bilen Kapanış Konuşması'ndaki fikirlerin ne de yiğit grevcilerle dayanışmanın yayılmasını engelleyemiyorlar, engelleyemeyeceklerdir.

Çok önemli bir olay daha vardır. Londra'da İslâm Cemiyeti'nin kimi "ileri gelenleri" el altından İsa Mesih kasetleri satmaktadırlar. Örneğin "Kaybolan Oğul" adlı Alman malı, Türkçe hristiyanlık propagandası yapan kaseti, İslâm Cemiyeti'nden birisi bir işçimize satmıştır. Bu ne perhiz, bu ne lâhana turşusudur?

Emperyalizm ve yerli ortakları, işçi sınıfımızın ve halkımızın devrimci savaşımı yükseldikçe daha yeni kandırmaca yolları arıyorlar. Yurt dışındaki Türkiyeli işçilere hristiyanlık propagandası da onları güncel konulardan uzaklaştırmaya, Türkiye'deki savaşımdan koparmaya yönelik bir saldırıdır. Ama boşuna. Yiğit metal işçilerinin grevinin ateşleri, genel grev coşkusu, MC'yi alaşağı etme istemi yurt dışındaki işçilerimizin de yüreklerini yakıyor.

Avrupa'daki işçilerimiz 2. MC'ye karşı yürüdüler

İkinci MC'ye karşı Avrupa'daki işçilerimiz de seslerini yükseltiyorlar. 28 Temmuz'da TBÖK merkezî bir basın toplantısı yaparak memleketteki gelişmeleri duyurdu. 30 Temmuz'da Bonn büyükelçiliği önüne siyah bir çelenk kondu. 31 Temmuz'da ise TBÖK'ün çağrısıyla Gelsenkirchen, Köln, Münster, Düsseldorf, Dortmund, Frankfurt, Berlin, Krefeld, Münih ve öteki bazı şehirlerde 2. MC'yi protesto yürüyüşleri yapıldı. Yürüyüşleri, TBÖK'e bağlı örgütlerin "2. MC'ye Direniş Komiteleri" düzenledi.

Münih'den grevcilere

Avrupa'da Maden—İş'le dayanışma eylemleri gelişiyor. F. Almanya'nın Münih kentindeki işçilerimiz, MESS'e karşı grev hattında savaşan sınıf kardeşlerine şimdiye dek 2,000 DM yolladılar. Münih İşçi Derneği (MİDER) üyeleri kampanyaya birer yevmiyelerini verdiler. MİDER Kadınlar Kolu da kampanyaya, sandıklarındaki çeyizliklerini 3 Temmuz günü bir pazarda satarak katıldılar.

MİDER Korosu, Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin Schliersee şenliğinden alacağı parayı da Maden—İş'e gönderecek.

●

25 saatlik karanlık, kapitalizmin çürümüşlüğünü iyice sergiledi

New York'da yağma

✱ Yağmanın suçlusu insan hakkı tanımayan kapitalist sömürü düzenidir

New York'da 13 Temmuz 1977 çarşamba günü 25 saat elektrikler kesildi. Işıkların parıltısı olmayınca kapitalist sistemin çürümüşlüğü iyice ortaya çıktı. Onbinlerce insan büyük bir yağma eylemine girişti. Dükkânların, depoların camları, kapıları kırıldı. Yiyecek ve giyecek mağazaları hepten boşaldı. Taşınamayan mallar ise yakıldı, yıkıldı. Bu, yoksulun kapitalizme karşı savaşıydı.

Elektrikler 1965'te de kesilmişti. O zaman olaylar çok daha küçük çapta idi. 100 kişi tutuklanmıştı. Bu kez, 4000 kişi tutuklandı. 1965'den bu yana değişen ne idi? Artan yoksulluk, pahalılık, işsizlikti. Halkın, yoksulun artan öfkesiydi. Örneğin, 1965'de gettolarda oturan kara derili gençlerin yalnızca %20'si işsizdi. Bugün %40'ı aşkın bir kesimi işsiz, aç, sefil. İşte insan hakları! İnsan hakları ancak karanlıkta gerçekleşiyor! Yoksul hakkına yağma yoluyla el koyuyor.

•

New York'da yağma edilen büyük mağazalardan biri

Yağma edilen sokaklardan biri

Genel grev ve ordu

Baştarafı 2. Sayfada

mi faşist subayların tutuklanması bunu gösteriyor. Görünürde hiç bir kanıt olmasa bile, gözü kapalı, denebilir ki ülkenin bu koşullarında orduda da işler "tıkırında" değildir. TKP'nin Sesi radyosunun belirttiği gibi, "ordudaki yurtseverler militarist kliğin buyruklarını dinlemiyor... Kendi gür sesini 'gerici—faşist ortaklığa nayır', 'demokratik özgürlüklerden yana bir hükümet' diyen yığınların haykırışlarına katıyor."

***

"Devrimci dönemdeki yığınsal grevlerin kendi nesnel mantığı vardır. Bunlar her yönde yüzbinlerce, milyonlarca kıvılcım yayarlar. Ve tüm çevrede aşırı acının patlayıcı maddesi......vardır." (Lenin, Tüm yapıtları, İngilizce baskı, cilt 18, s:108) İşte böyle patlayıcı madde ile dolu Türkiye'mizde, işçi sınıfının süregelen savaşları, Maden-İş'in yiğit grevi her yöne kıvılcımlar yağdırdı. Bu kıvılcımlar askeri barakalara da ulaştı. Buna engel olabilecek bir güç yoktur.

Genel grev, işçinin, köylünün, öğretmenin, öğrencinin, ordu içindeki üniformalı kardeşine giden kıvılcımları kat kat artıracak, belki de yürekleri ateşe verecektir. Bu ateşi bilinçli olarak körüklemek gerekir çünkü yaşam koşulları yalnızca sivil halk için değil, askerler ve yurtsever subaylar için de çok ağırdır.

"Rusya'daki askeri barakalar, kural olarak, her türlü cezaevinden daha kötüdür. Kişiliğin barakalardaki kadar ezildiği ve bastırıldığı bir yer daha yoktur. İşkence, dayak ve insanın aşağılanması hiçbir yerde bu denli bol değildir." Lenin bunu 70 yıl önce Çarlık ordusu için söylüyor. Gelgelelim, aynı durum 70 yıl sonra Türkiye ordusunda bütün gerçekliğini koruyor.

İki üç demir fazla takıyor diye adamın biri kalkar ere söver. Er yutkunmak zorundadır. Hakkını savunamaz. Verilen cezalar ceza değil işkencedir. Kumandanın karısının kaprisini bile er çeker. İki asker biraraya gelip, "yemekler kötü" diye konuşamazlar, "isyan" sayılır. Er ilericiyse, Kürtse zaten baştan dayağı hak etmiş demektir. Kısacası Türkiye'de askerlik "torpilsizler", halk çocukları için yaşamın karanlık, çileli bir dönemidir.

Türkiye'de bugün ilkokul çocukları bile politikayla ilgilenirken hâlâ "askerlerin politikadan uzak durması gerektiğine" dair uydurmacalar ileri sürülüyor. Bunlar artık sökmez. Bu uydurmacalarla, baskıyla, zorla, asker emperyalizme, gericilere, faşistlere alet edilemez, onların suç ortağı olamaz. İşçiye, halka ateş açıp da "politikadan uzak durma" süsü altında en gerici, halk düşmanı politikaya sürüklenemez.

Kısacası ülkenin ve de ordunun içinde bulunduğu koşullar, emperyalist boyunduruk, ağır baskılar, işkenceler, dayaklar, askerin de, yurtsever subayın da boğazına gelmiştir. Onlar da genel greve yalnızca omuz vermekle, grevci işçileri, halkı savunmakla kalmayıp, ülkenin ve ordunun başını tutan, yurdu emperyalizme satan, faşizme yatan bir avuç baş belâsına karşı genel grev türü bir harekete geçebilirler. İçlerindeki kıvılcımı alevlendirebilirler.

MC'ye

Baştarafı 6. sayfada

ka ortak bildiriler yayınladılar. Anadolu'dan birlik, dayanışma, savaş sesleri yükseliyor. Bu sesler arasında DİSK—Türk—İş tabanının ortak sesleri var. Bu özellikle sevindiricidir.

17 demokratik kuruluşun 30 Temmuz'da Ankara'da düzenledikleri ortak basın toplantısında konuşan Halkevleri Genel Başkanı Senatör Ahmet Yıldız da DİSK ve Türk—İş'in birlikte davranmaları, "demokrasi mücadelesine büyük güç katacaktır." demiştir. Toplantıda yaşama hakkının bile kalmadığı ülkemizde demokratik güçlerin buna seyirci kalmayacakları bir kez daha vurgulanmıştır.

Ülkede faşist saldırılar yoğunlaşıyor. İşçiler, öğrenciler bıçaklanıyor, makinalılarla taranıyorlar. İGD üyesi Seyid Akçam ve lise öğrencisi Nâzım Arpacı ileri demokrasi savaşımının son kurbanlarıdır. Bomba atma, yangın çıkarma olayları da sıklaşıyor. MHP'ye bağış vermeyen, MHP'lilere ev kiralamayan yurtseverlerin evleri, dükkânları yakılıp yıkılıyor. Bunların yanı sıra ekonomik baskı da artıyor. Fiyatlar, işsizlik dayanılmaz hal aldı. Ekmek kuyrukları uzuyor. Yaşam gittikçe güçleşiyor.

Ancak açıkça görülen bir gerçek var. İşçi sınıfımız, halkımız yılmıyor. Kararlı, inatlı savaşımı sürdürüyor. Bu baskılara karşı yanıt, savaşımı geriletmek değil, gereken biçimlerde savunmaya, oradan da saldırıya geçmek oluyor. Savunma komiteleri kurma önerileri çıkıyor. Koşullar bu önerilerin tez gerçekleşeceğini kanıtlıyor. Dökülen kan yerde kalmayacaktır!

Genel grev

Baştarafı 2. Sayfada

Genel grev sendikal birlik açısından da önemli bir adım olacaktır. Bunun belirtileri, sendikal birli': sürecinde önemli kazanımlar daha şimdiden filizlenmeye başladı. DİSK ve Türk—İş' in tabanında gerici—faşist ortaklığa karşı ortak toplantılar yapılıyor, birleşik eylem kararları alınıyor. DİSK Türk—İş'e eylem birliği çağrısı yaptı. Türk—İş'li işçiler gerçek savaş yolunu DİSK'in amaçları doğrultusunda buluyorlar. Türk—İş yönetimi genel grev çağrısında samimiyse, tabanındaki işçilerin istemlerine kulak veriyorsa bu çağrıyı kabul edecektir.Lenin'in dediği gibi "işçiler eylemlerinde birlik isterler. İşçiler haklıdırl. Eylem birliği olmadan işçiler için kurtuluş yoktur." (c:19;s.65)

Genel grev işçi sınıfının bir eylemidir ama işçi—köylü bağlaşıklığı, tüm ilerici güçlerin birliği için de bir eylem odağıdır. "...Yığınları ajite etmenin, ayağa kaldırmanın ve birleştirmenin ve onları savaşa çekmenin proleter yöntemidir." (c:18;s:105) "...Politik grevler, köylülüğü ve köylü ordusunun göreceli olarak iyi kesimini hareketlendirmenin, onları sarsıp devrimci savaşıma kaldırmanın tek ciddi aracıdır." (c:18; s:476) Bu ülkemizde de böyle olacaktır. Genel grev tüm halkımızın ortak düşmanına karşı yöneliyor.. İşçinin de, köylünün de, aydının da, askerin de ortak iki başlı düşmanına karşı, düşman hükümete karşı grevci işçilerimiz, eylem coşkusunun yaratıcılığı içinde, köylüyü, askeri daha derinden etkileyecek, daha somut yollar da mutlaka bulacaklardır.

Yurtta

Baştarafı 6. Sayfada

lerden, devlet kasasını soyanlardan hesap sorulması gerekiyor. Kıyımları tertipleyenlerin kıyılması gerekiyor. Bu işler ancak, parlamento aritmetiği yerine, toplumsal aritmetikle başarılabilir. Bunu sağlamak ise, yılgınlığa kapılmadan, tedirginliğe düşmeden, örgütlü zaman zaman ilerleyerek, zaman zaman gerileyip tekrar ileri hamlelerle mümkündür.

Bu kavgada giyim emekçileri üzerlerine düşeneri layıkıyla yerine getireceklerdir. İleri demokrat bir düzenin ilk ışıkları gözükmeye başladı bile..."

İşçinin Sesi, İngiltere'deki Türkiyeli giyim işçileri adına GİB—DER'i ve "El Emeği—Göz Nuru"nu candan kutlar, savaşımlarında başarılar diler. GİB—DER'in her ileri adımı, İngiltere'deki bütün giyim işçisi kardeşlerini yüreklendirecektir.

Oktobr

Baştarafı 4. Sayfada

mının derinleşmesiyle, Amerikan emperyalistleri, NATO'cu çevreler, "insan hakları" maskesi altında sosyalist ülkelere, başta Sovyetler Birliği'ne saldırıyorlar. Bu kara çalma kampanyasına Türkiye'de işbirlikçi egemen çevreler, gerici basın da katılıyor. Bunlar kapitalist ülkelerde, Türkiye'de emekçilerin amansızca sömürülmesini, artan işsizliği, yoksulluğu, yerli ve yabancı tekellerin büyük vurgunlarını, insan haklarının ayaklar altına alınmasını, ülkemizdeki faşist terörü, özgürlüklerin kanla, ateşle boğulmasını örtbas etmek istiyorlar.

Güneş balçıkla sıvanmaz. Sovyetler Birliği'nde emekçiler için yeryüzünün en özgür, en geniş insan haklarının gerçekleştiği bir toplum var. Bu en gerçek, en yüksek demokrasi proletarya diktatörlüğü ile sağlandı. Bu yoldan genel halk devletine geçildi. Milyonlarca Sovyet insanının en demokratik bir biçimde tartıştığı yeni Sovyet Anayasası bunun en çarpıcı örneğidir.

Türkiye'de egemen , işbirlikçi burjuvazinin işçi sınıfını, halkımızı Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin etkilerinden yalıtma çabaları sökmeyecektir. TKP proletarya enternasyonalizmine sımsıkı bağlıdır. Emperyalist boyunduruğa, kapitalist sömürüye, her türlü ezgiye, faşist teröre, oportünizmin her türüne karşı, Marksizm—Leninizm'den en ufak bir ödün vermeden savaşmayı, bütün bu Lenin'ci ilkeleri eylem programına almıştır. TKP, bu programını gerçekleştirmek için savaşıyor. Kızıl Oktobr'un, Lenin'in yolundan yürüyor.

Yaşasın Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi!

1 Temmuz 1977
TKP Merkez Komitesi

İşte "insan

Baştarafı 3. Sayfada

doğrudan firmaya bildiriyor, bize söylemiyor. Bunun için, istediğimiz zaman kendi doktorumuzda kan, idrar tahlili yaptırabilelim, radyoaktif muayenesi olabilelim, bunu firma ödesin istiyoruz.

ATILIM — Çok teşekkür ederiz. TKP, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da yanınızda, savaşımınızın içinde olacaktır.

YANIT — Biz de size teşekkür ederiz.

ATILIMI OKU VE OKUT!

Yurtta dikim işçileri hızla örgütleniyor

✱ Giyim işçilerinin örgütü GİB-DER güçleniyor. "El Emeği-Göz Nuru" gazetesi seviliyor, gelişiyor

Ülkemizdeki giyim işçisi kardeşlerimiz sömürüye ve gerici faşist güçlere karşı örgütlenme yolunda güçlü adımlar atıyorlar. Giyim İşçileri Birleşme ve Dayanışma Derneği GİB—DER'in üye sayısı hızla artıyor. GİB—DER yayın organı "El Emeği—Göz Nuru" dikim işçilerinin örgütlenmesine büyük katkı yapıyor.

"El Emeği—Göz Nuru'nun" 3. sayısında, giyim işçileri "kardeşlerimizin yanındayız" diyerek metal işçilerinin onurlu savaşı yanında saf tuttuklarını duyuruyorlar. Ayrıca GİB—DER'in sosyal faaliyetleri, konfeksiyon alanında durum hakkında bilgi var.

Gazetenin başyazısı "Güneş Balçıkla Sıvanmaz". Bu yazıyı olduğu gibi yayınlıyoruz:

"Yurdumuzda son günlerde, oluşan politik durum, CHP'li giyim emekçileri arasında bir yılgınlık, bir tedirginlik uyandırdı. Ancak kendilerini işçi sınıfının mücadelesine adamış, bilime gerçekten inanmış ve kavramış kişiler olayları olanca soğukkanlılıklarıyla izliyorlar.

CHP'nin güven oyu almaması, tekrar yağmacılara, holdingçilere iktidarın verilmesi, bizlerin elbette daha zor şartlarda çalışması demek olacaktır. Halk düşmanlarının iktidara gelmesi alelacele yakılan kanlı dosyaların yerine yenilerinin açılması demek olacak. Sokaklarda, fabrikalarda, okullarda, yüzlerce, binlerce kişinin daha kanına girilecek. Hayat pahalılığı emekçilerin üzerine kara basan gibi çökecek. Bütün bunlar olacak. Ancak bizlerin yılgınlığa düşmemesi gerekir. Çünkü güneş balçıkla sıvanmaz. İşçi sınıfımız değil miydi MC'nin iktidar olduğu zaman savaşını yükselten, DGM'leri suya düşüren, MC'yi gerileten, 1 Mayıs'ları düzenleyen.

Bugün parababalarının en palazlanmış, en gerici, en tutucu, en bağnaz kesiminin emekçiler üzerinde kanlı diktası demek olan faşizme geçit vermemek gerekiyor. İşkencecilerden, katil-

Arkası 5. Sayfada

Dikim işçiliği gerçekten el emeği, göz nurudur.

İşçinin Sesi'nin yeni bir adımı

"Kitaplık Boyu"nda İŞÇİNİN SESİ

İŞÇİNİN SESİ

MC'ye aman yok!

AFİLİM

Şenliğinde

Maden-İş grevi kır koşusu

Uzun bir süredir çok sayıda okuyucunun bize gönderdikleri mektuplarda *İşçinin Sesi'ni* ciltleme ve düzgün bir biçimde koruma zorluklarına değiniyorlardı. Bunu göz önüne alan gazetemiz bundan böyle bir de *kitaplık boyunda* çıkacaktır. Bu normal *kitaplık boyunun* kendilerine postalanmasını isteyen okurlarımız 56 Mansfield Road, Ilford, Essex adresine başvurabilirler.

●

Yaz Taarruzu eğitimdir!

✱ Her haftanın bir öncekinden ileri olması için coşkulu bir sosyalist yarışma sürüyor

İTİB'in örgütlediği Yaz Taarruzu 3. haftasını doldurdu. Katılanların sayısı ve bağışlanan paranın tutarı sürekli olarak artıyor.

İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu ve ona bağlı Birmingham Türkiyeli Öğrenciler Derneği, Leeds Türk Öğrenci Derneği birer bildiri yayınlayarak tüm üyelerini Yaz Taarruzu'na katılmaya, yiğit Maden—İş'in MESS'e karşı yürüttüğü şanlı genel grevle dayanışmaya çağırdı.

Parasal bağışlara ek olarak üye ve sempatizanlar, evdeki eşyalarıyla da taarruza katılıyorlar. İTİB'de kurulan dikim atölyesinde ise, ilk hafta 68 iş bitirilerek teslim edildi. Birmingham TÖD üyesi 6 yurtsever, bu devrimci eyleme inşaatlarda harç yaparak, tuğla taşıyarak katılıyorlar. Yine Birmingham'dan bir grup arkadaş fırınlarda çalışmaya başladılar. Cardiff'ten İTİB sempatizanı bir berber arkadaş, bir haftalık kazancını yaz taarruzuna bağışlıyor.

İTİB'de her hafta gösterilen Lenin ve devrim konulu Sovyet filmleri coşkuyu daha da arttırıyor.

İTİB, yaz taarruzundan, maddi olanakların yanısıra üyelerinin devrimci bilinciyle de daha güçlü çıkacağını şimdiden kanıtladı. Devrimciler, boğazından, yaşamından kısarak ileride gerekirse çok daha büyük fedakârlık örnekleri verebileceklerini gösteriyorlar. Devrim yolunda yetişiyorlar.

İTÖF de yaz taarruzunu destekliyor.

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

işbirlikçileri ezeceğiz

MESS yöneticileri Maden—İş grevinin ülkeyi derin bir uçuruma sürüklediğini öne sürüyorlar. Burjuva basınını da harekete geçirip "işçiler memleketi batırıyor" diye bas bas bağırıyorlar. Bu geleneksel bir burjuva taktiğidir. Genel grevde de uygulayacaklar bu taktiği.

Amaç, toplumun en örgütlü, en savaşkan kesimi olan sanayi işçilerini, öteki anti—tekelci, anti-emperyalist güçlerden soyutlamak. Onları ülkenin ekonomik, sosyal, politik yönden çöküşünün sorumlusu, suçlusu olarak göstermek.

Evet, Türkiye bugün tam bir çöküş içinde. Gizli ve açık işsiz sayısı 10 milyonu aştı. Dış borçlar 12,5 milyarı doları buldu. TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in dediği gibi Türkiye "uçan kuşa borçlu" Türk lirasının değeri son iki buçuk yıl içinde tam dokuz kez düşürüldü. Pahalılık dayanılmaz ölçüler aldı. Say say bitmez.

Bu çöküşün sorumlusu işbirlikçi holdingçi burjuvazidir. Burjuva hükümetlerinin yerli—yabancı tekellerin aşırı kâr hırsını doyurma politikasıdır. Bu politika halkı sefil ederken, Koçların, Sabancıların fabrikalarına fabrika, bankalarına banka katıyor.

İşçi sınıfı bu çöküşün sorumlusu olamaz. Ama işçi sınıfı, işbirlikçi holdingçi burjuvazinin çöküşünün sorumlusu olacaktır. Bu düzeni kökünden yıkacak, dökülen kanların hesabını soracak, güneşli günleri getirecektir.

A. S. - Londra

ŞİİR

Grevciye Selâm

Bir haber geldi oralardan
Durmuş çeliği parlatan eller
Grev davulları çalarmış dan dan
Şimdi halay çekermiş kardeşler

MESS patronları davranmışlar cüzdana
Aralarında birleşmişler sözümona
Düşmanlar kıymak için çok cana
Yığmışlar milyarları meydana.

Anla be! İşçi kanıyla şişen
Yıkılır mı kırk bin yiğit dürtmeylen
Onlar ki alır gücü sosyalizmden
Vız gelir senin işbirlikçi sermayen

Kuşku yok Kardeşlerim! Kazanacağız
Sömürüye bir kez daha vuracağız
Birgün bu zinciri hepten vurup kıracağız
Asla durmayacağız, güneşe varacağız.

Selâm be! Selâm maden işçisine!
Onun grevine, örgütüne, bilincine
Onun yanındaki halkın sevincine
Yurdumdaki savaşa, geleceğe selâm!

M.A.E. Londra

İŞÇİNİN SESİ 15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ
SAHİBİ ... İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
YAZIŞMA ADRESİ ... 56 Mansfield Rd ILFORD ESSEX ENGLAND
MASRAFI 15 p. ... Yıllık Abone 6 £ (sterlin) (Almanya için 30 DM)
BASKI ... Anvil Printers Limited (T.U.)